

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/33/2012
Identifikačné číslo spisu:	8005200941
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8005200941.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu: VINACO HOLDINGS LIMITED, Kyriakou Matsi 16, EAGLE HOUSE, 10th floor Agioi Omologites, P. C. 1082, Nicosia, Cyprus, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Alena Výskočilová, s. r. o., so sídlom Banskobystrická 6, 811 06 Bratislava, IČO: 36 808 539, proti žalovanému: MUDr. G. V., r. č.: 510324/203, Pavla Horova 18, Prešov, o zaplatenie 7 933 346,61 eur (239 000 000,-- Sk) s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 1. februára 2012, č. k. 4 NcCb 9/2005-527, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 1. februára 2012, č. k. 4 NcCb 9/2005-527 p o t v r d z u j e s tým, že plnením úpadcu Reimanus, s. r. o., P. Horova, Prešov, IČO: 31 665 586, zaniká v rozsahu plnenia povinnosť žalovaného. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 7 933 346,61 eur (239 000 000,-- Sk) v lehote 90 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., uzatvoril so spoločnosťou REIMANUS dňa 28. 12. 1995 úverovú zmluvu č. 1062-1077348-1 719-7, na základe ktorej bol poskytnutý úver na kúpu a technologické vybavenie Diagnosticko-terapeutického centra vo výške 246 500 000,-- Sk pri úrokovej sadzbe 15,50% ročne s lehotou splatnosti do 16. 10. 2005. Úver bol čerpaný do 31. 12. 1995 81 881 000,-- Sk a do 31. 12. 1996 164 619 000,-- Sk. Pohľadávka z úveru bola zabezpečená ručiteľskou listinou č. 1/95 zo dňa 28. 12. 1995, v ktorej ako ručiteľ je uvedený MUDr. G. V.. Ku dňu podania žaloby dlžník dlhoval z titulu poskytnutého úveru na istine 239 000 000,-- Sk a 42 774 778,30 Sk z titulu nezaplatených úrokov. Žalobca dňa 03. 12. 1998 odstúpil od zmluvy. V priebehu konania, keďže pôvodne bola žalobcom Slovenská sporiteľňa, a. s., došlo k postúpeniu tejto pohľadávky postupne až na terajšieho žalobcu. Súd prvého stupňa uznesením

1Cb 96/99-195 vzhľadom na späťvzatie žaloby voči žalovanému v 1. rade konanie vo vzťahu k dlžníkovi REIMANUS, spol. s r. o., zastavil. Odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení v časti zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 19,12% od 02. 02. 1999 do zaplataenia pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok zrušil a konanie zastavil. Vyhlásením o ručiteľskom záväzku č. 1/95 na zabezpečenie úveru prebral MUDr. G. V. ručenie osobným majetkom za včasné a úplné zaplataenie tohto úveru, úrokov a poplatkov do výšky vyúčtovanej sporiteľňou. Ručiteľský záväzok bol prijatý ručiteľom na dobu neurčitú až do úplného vyrovnania pohľadávky. Sporiteľňou táto ručiteľská listina bola podpísaná dňa 26. 01. 1996.

Ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že odstúpenie od úverovej zmluvy pôvodným veriteľom nezakladá neplatnosť ručiteľského vyhlásenia, nezanikajú práva a povinnosti strán z tejto zmluvy. Zaniká len právo, ktoré mal dlžník podľa zmluvy voči veriteľovi a im zodpovedajúca povinnosť veriteľa. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť aj príslušenstvo nezaniká a veriteľovi teda z tohto dôvodu nemôže vzniknúť nová pohľadávka podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že odstúpením od zmluvy sa menia podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká ručiteľská povinnosť, nakoľko ručiteľská povinnosť má slúžiť k uspokojeniu pohľadávky veriteľa, čiže ak nesplní dlžník, plní ručiteľ. Zmena v osobe veriteľa, ktorá nastala postúpením zabezpečenej pohľadávky na postupníka, nemá právny vplyv na postavenie ručiteľa. Na postupníka prešli všetky práva z ručenia v čase, keď postúpenie postupca ručiteľovi oznámil, alebo ak to postupník preukázal. Taktiež uviedol, že v priebehu konkurzného konania vedeného na majetok úpadcu REIMANUS, spol. s r. o., so sídlom Pavla Horova 18, IČO: 31665 586, bola schválená konečná správa o speňažení majetku úpadcu, výdavkov a odmene správcu. Na rozdelenie veriteľom rozvrhovým uznesením bola určená suma 3 862 703,40 eur. Pre spoločnosť VINACO HOLDINGS LIMITED sa určila suma 90 104,12 eur a suma 3 091 347,80 eur. Taktiež v priebehu konkurzného konania boli vyplatené finančné prostriedky v sume 880 000,-- eur, ako záloha na oddelené uspokojenie. Pohľadávka navrhovateľa voči úpadcovi REIMANUS, spol. s r. o., Prešov, za ktorú ručí žalovaný, nebude v rámci konkurzného konania na majetok úpadcu, v plnom rozsahu uspokojená. Neuhradená časť pohľadávky voči úpadcovi predstavuje 121 003 143,35 eur, čo preukázateľne prevyšuje sumu, požadovanú žalobcom v tomto konaní. Súd prvého stupňa poukázal na to, že s otázkou neplatnosti ručiteľskej zmluvy, sa v rámci konkurzného konania vysporiadaval Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom 6 Obo 119/2009 zo dňa 26. 05. 2010. Taktiež sa vysporiadaval aj s otázkou platnosti namietanej plnej moci, ako aj s platnosťou postúpenia pohľadávky, z odôvodnenia tohto rozsudku jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o plnú moc, k zastúpeniu žalobcu došlo na základe plnej moci a táto plná moc platí až do jej odvolania, taktiež v priebehu konania nebolo preukázané, že došlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky a nebolo preukázané, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je odplatným postúpením. K námietke zápisu žalobcu do obchodného registra uviedol, že zahraničné osoby, ktoré majú právo podnikat' v zahraničí, sa pokladajú za podnikateľa podľa zákona.

O náhrade trov konania rozhodol tak, že nepriznal v zmysle ust. § 150 O. s. p. účastníkom náhradu trov konania, keď dôvody osobitného zreteľa videl súd vo finančných možnostiach žalovaného, aj vzhľadom na priznanú pohľadávku žalobcovi.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh žalobcu zamietnuť alebo zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/, e/, g/ O. s. p.

V odvolaní proti rozsudku namietol, že VINACO HOLDINGS LIMITED nie je právne spôsobilým subjektom právnych vzťahov, ktorý by mohol platne nadobúdať práva a pohľadávky v zmysle § 21 Obchodného zákonníka a súd sa nezaoberal a nepreskúmal, či spoločnosť VINACO HOLDINGS LIMITED bola zahraničnou spoločnosťou podľa stanovených kritérií § 21 ods. 2 Obch. zák., keď spoločnosť založili slovenské osoby s bydliskom v Slovenskej republike. Táto spoločnosť bola zapísaná do Obchodného registra spoločností Cypruskej republiky ako obchodná spoločnosť a ako taká má právo podnikat' v Cypruskej republike a nie v Slovenskej republike, pretože sa posudzuje v zmysle § 22 Obch. zák., ale nespĺňa kritériá stanovené ust. § 21 ods. 2, 3 a 4 Obch. zák. platného v období rokov 1999-

2001.

Odvolať namietal podpísanie ručiteľskej listiny č. 1/95 zo dňa 26. 01. 1996 v tiesni a pod tlakom, pretože tým banka podmieňovala poskytnutie ďalších peňažných prostriedkov spoločnosti Reimanus, s. r. o., na stanovený účel. Takéto konanie považuje za konanie, ktoré sa prieči zákonu a dobrým mravom, a za zneužitie tiesne, do ktorej by sa úverový dlžník dostal neposkytnutím celého dohodnutého úveru. Odvolať poukázal na to, že prehlásenie ručiteľa bolo dosiahnuté dodatočne a nad rámec podmienok primeraného zabezpečenia pohľadávky banky.

Ďalej uviedol, že súd bez odôvodnenia prevzal tvrdenie navrhovateľa, že odstúpením od úverovej zmluvy začal plynúť úrok z omeškania vo výške 19,12% p. a. od 02. 02. 1999 až do úplného zaplatenia dlžnej sumy, ktorú banka vyčísliť na 273 468 249,90 Sk. Nie je zrejmé, na základe čoho súd stanovil začiatok omeškania ani výšku tohto úroku z omeškania, ktorý bol uvedený v písomnom odstúpení od úverovej zmluvy.

Odvolať namietol, že pokiaľ dlžník a ručiteľ tvoria samostatné spoločenstvo, nestačí v konaní rozšíriť pôvodný návrh proti dlžníkovi - úpadcovi o ďalšieho žalovaného - ručiteľa, ak pôvodný žalobca Slovenská sporiteľňa, a. s., sa domáhala proti obom žalovaným solidárne zaviazť zaplatiť pohľadávku ku dňu odstúpenia od úverovej zmluvy. Ďalej namietal, že vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu malo byť konanie prerušené a napriek tomu bolo rozhodnuté o zámene účastníkov na strane žalobcu, ktoré rozhodnutie potvrdil aj odvolací súd. Návrh na zmenu petitu a rozšírenie žaloby podal pôvodný žalobca v čase, keď aktívnou legimitáciou už disponovala Slovenská konsolidačná, a. s., a preto tieto rozhodnutia súd nemal vydať.

Ďalej namietol procesné pochybenie súdu, keď sa súd podľa odvolateľa nevyporiadal s rozšíreným, upraveným a nejasným petitom postupom v zmysle ust. § 43 O. s. p. Išlo o porušenie dispozičnej zásady, a preto konanie o žalobnom návrhu proti žalovanému v druhom rade doteraz vôbec nezačalo.

Poukázal na to, že zanikol hlavný záväzok voči obligačnému dlžníkovi odstúpením od zmluvy zo strany banky a v prípade neexistencie hlavného vzťahu medzi veriteľom a obligačným dlžníkom nemožno právo uplatňovať ani proti ručiteľovi, ako to vyplýva z akcesorického charakteru vzťahu ručiteľa k dlžníkovi. Súd neprihliadol na skutočnosť, že z ručenia vzniká právny vzťah, ktorý je subsidiárny k vzťahu veriteľa a zmluvného dlžníka, a teda ručiteľ nie je na plnenie veriteľovi povinný popri dlžníkovi, ale až po ňom. Veriteľ nemôže dostať dvakrát to isté plnenie aj od dlžníka, ako aj od ručiteľa a súd je povinný vyjadriť tento vzťah vo svojom rozhodnutí s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká do výšky plnenia povinnosť druhého odporcu.

Taktiež má za to, že pre oblasť obchodnoprávných vzťahov platí ust. § 555 Občianskeho zákonníka, upravujúce zabezpečenie záväzkov, podľa ktorého záväzok dať zábezpeku možno splniť spôsobilými ručiteľmi, pričom zábezpekou sa tu rozumie plnenie, ktoré je povinný poskytnúť ručiteľ. V čase podpísania ručiteľského vyhlásenia nebol spôsobilým ručiteľom, pretože v tom čase, až doteraz, nikdy nedisponoval cennými papiermi alebo vkladmi v bankách, ktoré by zodpovedali nominálnej hodnote úverového dlhu. Ďalej má za to, že zástupcovia banky, konajúci pri uzatváraní zmluvy a ktorí rozhodli o poskytnutí úveru, ako aj ďalší svedkovia, mohli byť konaní vypočutí na okolnosti, z ktorých vyplýva, že odporca nebol v čase podpísania ručiteľského vyhlásenia spôsobilým ručiteľom, schopným plniť za dlžníka jeho záväzok a poskytnúť tak objektívne dôkazy o jeho skutočnej nemajetnosti.

Namietol, že nebola odstránená a existuje pochybnosť o výške pohľadávky, ktorá vznikla po odstúpení od zmluvy.

Z povahy právneho vzťahu vyplýva, že po zastavení konania proti dlžníkovi, zakladá konkurzné konanie pre pohľadávku, uplatnenú proti ručiteľovi, prekážku začatého konania a táto prekážka môže pominúť najskôr v momente, kedy bude v konkurznom konaní známe, že pohľadávka veriteľa proti dlžníkovi bola právoplatne zistená a v akom rozsahu bude veriteľ v konkurznom konaní s touto pohľadávkou

uspokojený. Ustanovenie § 311 ods. 2 Obch. zák., ktoré použil súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia a podľa ktorého ručenie nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka, alebo pre zánik dlžníka, na súdom zistený skutkový stav nedopadá. Dlžník je v konkurze.

Žalobca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na takmer totožné odvolanie žalovaného proti predchádzajúcemu rozhodnutiu a vyjadrenie žalobcu k tomuto odvolaniu a ďalej poukázal na to, že spoločnosť REIMANUS, spol. s r. o., ako úpadca je účastníkom konkurzného konania, pričom účastníkom konania (konkurzným veriteľom) je aj žalovaný ako fyzická osoba. Žalovanému by teda malo a mohlo byť známe, že pohľadávka žalobcu, prihlásená v konkurznom konaní, bola v plnom rozsahu zistená, malo a mohlo mu byť známe, že sa majetok úpadcu speňažil a zo schválenej konečnej správy žalovanému malo a mohlo byť zrejmé, aká suma bude použitá v rozvrhu na uspokojenie konkurzných veriteľov (vrátane uspokojenia pohľadávky žalobcu).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v napadnutej časti, týkajúcej sa povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 7 933 346,61 Eur podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 303 Obch. zák. kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa ust. § 304 ods. 1 Obch. zák. ručením možno zabezpečiť len platný záväzok dlžníka alebo jeho časť. Vzniku ručenia však nebráni, ak záväzok dlžníka je neplatný len pre nedostatok spôsobilosti dlžníka brať na seba záväzky, o ktorom ručiteľ v čase svojho vyhlásenia o ručení vedel.

Podľa ust. § 306 ods. 1 Obch. zák. veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť, alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý priznal zaplatenie istiny vo výške 7 933 346,61 eur (239 000 000,-- Sk) žalobcovi na základe ručiteľského vyhlásenia č. 1/95 žalovaného zo dňa 29. 01. 1996 na zabezpečenie úveru, poskytnutého Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava, spoločnosti REIMANUS, s. r. o., Prešov, podľa úverovej zmluvy č. 1062-1077348-01/719-7 zo dňa 28. 12. 1995 vo výške 246 500 000,-- Sk na účel splatenia dlhu Fondu národného majetku, nákup technológie, rekonštrukčné práce poskytnuté spoločnosti REIMANUS spol. s r. o. Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa námietkami žalovaného v konaní dostatočne zaoberal a zaujal k nim správny právny názor, keď tieto posúdil ako nedôvodné a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

Podľa ust. § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta, plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť.

Odvolací súd v súvislosti s námietkami odvolateľa ďalej poukazuje na to, že žalobca v priebehu konania dostatočným spôsobom listinnými dokladmi preukázal súdu (notárska zápisnica N 659/01, NZ 626/01 zo dňa 17. 08. 2001, plná moc na zastupovanie udelená JUDr. Jurajovi Tomášekovi, advokátovi, potvrdenie o zápise žalobcu do cyperského obchodného registra, potvrdenie o oprávnenosti konať za spoločnosť riaditeľom, stanov spoločnosti žalobcu č. 1. 78 a nasl.), že je zahraničnou obchodnou spoločnosťou s ručením obmedzeným v zmysle ust. § 21 ods. 2, § 22, za ktorú koná štatutárny zástupca spoločnosti a ktorý splnomocnil na právne úkony advokáta JUDr. Juraja Tomášeka. Plnú moc udeľuje spoločnosť, za ktorú koná jej štatutárny orgán a v prípade zmeny jej štatutárneho orgánu nezanikajú automaticky právne úkony, ktoré urobil predchádzajúci štatutárny orgán. Z obsahu udelenej plnej moci je zrejmé, že táto bola udelená spoločnosťou advokátovi na zastupovanie spoločnosti a nie riaditeľom vymenovanému zástupcovi riaditeľa, ako nedôvodne uvádzal žalovaný.

Zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretou formou notárskej zápisnice medzi Slovenskou konsolidačnou, a. s. a spoločnosťou VINACO HOLDINGS LIMITED, Nicosia, Cyprus, nedošlo k porušeniu § 4 ods. 1 Notárskeho poriadku, podľa ktorého vo všeobecnosti môže notársku činnosť vykonávať len notár. Notársky kandidát môže na základe písomného poverenia notára, na rozdiel od jeho ostatných zamestnancov, byť poverený aj výkonom všetkých úkonov, patriacich do notárskej činnosti a výkonom ďalšej činnosti. Pri výkone notárskej činnosti, ďalšej činnosti a činnosti súvisiacej s notárskou činnosťou sa môže dať notár v plnom rozsahu notárskym kandidátom zastupovať (§ 7 ods. 2, § 25 ods. 1 Notárskeho poriadku). Predmetná notárska zápisnica obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, je vyhotovená v písomnej forme, podpísaná zmluvnými stranami s vymedzeným predmetom zmluvy a spísala ju notárska kandidátka, poverená notárom. Z uvedeného neobstojí vyslovený právny názor v rozhodnutí sp. zn. 2 Obo 283/04, na ktorý sa žalovaný v odvolaní odvoláva. Taktiež odvolací súd poukazuje na to, že žalovaným predložené rozhodnutie sp. zn. 6 Obo 202/03 a 1 Obo 127/02 sa týka iných účastníkov konania a iných tak skutkových okolností, ako aj na základe iných skutkových okolností vyvedených iných právnych záverov (nepreukázanie nástupníctva nepredložením zmluvy o postúpení pohľadávky a oznámenie oznamovateľa nebolo doložené potrebnými listinami).

Podľa ust. § 21 ods. 2 prvá veta Obch. zák. zahraničnou osobou sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba s bydliskom alebo právna taká osoba so sídlom mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 22 Obch. zák. právnu spôsobilosť, ktorú má iná než fyzická zahraničná osoba podľa právneho poriadku, podľa ktorého bola založená, má takisto v oblasti slovenského právneho poriadku. Právnym poriadkom, podľa ktorého bola táto osoba založená, sa spravujú aj jej vnútorné právne pomery a ručenie členov alebo spoločníkov za jej záväzky.

Podľa ust. § 21 ods. 4 Obch. zák. oprávnenie zahraničnej osoby podnikat' na území Slovenskej republiky vzniká ku dňu zápisu podniku tejto osoby alebo jeho organizačnej zložky do obchodného registra v rozsahu predmetu podnikania zapísanom v obchodnom registri. Návrh na zápis podáva zahraničná osoba.

Podľa ust. § 2 ods. 1 Obch. zák. podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku.

Namietaný žalovaným nedodržaný postup pôsobenia zahraničnej spoločnosti podľa ust. § 21 ods. 4 Obch. zák. nemá za následok neplatnosť právnych úkonov, urobených zahraničnou spoločnosťou pri dodržaní 21 ods. 2, § 22, § 23 Obch. zák., keď zahraničná spoločnosť má právnu spôsobilosť k právnym úkonom. Pri posudzovaní postavenia zahraničnej právnickej osoby je právne irelevantné, či jej štatutárny zástupcovia alebo spoločníci sú fyzické osoby s miestom trvalého bydliska v zahraničí alebo tuzemsku, alebo či sú to právnické osoby so sídlom v zahraničí alebo tuzemsku. Zahraničná osoba je definovaná zákonom v § 21 ods. 2 Obch. zák. v predmetnej veci ako právnická osoba so sídlom mimo územia Slovenskej republiky, čo spoločnosť žalobcu spĺňa. V zmysle citovaného ust. § 21 ods. 4 Obch. zák. má zahraničná právnická osoba povinnosť byť zapísaná do obchodného registra v prípade jej podnikania na území Slovenskej republiky, pričom pod podnikaním sa rozumie v zmysle cit. § 2 ods. 1 Obch. zák. sústavná činnosť za účelom dosahovania zisku pri splnení ďalších zákonných podmienok, čo nemožno odvodiť od postúpenia pohľadávok.

Odvolací súd ďalej konštatuje, že predmetom odvolacieho konania nie sú namietané žalovaným v odvolaní úroky z omeškania vo výške 19,12% p. a. od 02. 02. 1999 až do zaplatenia, nakoľko tento uplatnený nárok žalobca zbral späť a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 201/2006 zo dňa 29. 03. 2007 bolo konanie v tejto časti zastavené. Z tohto dôvodu sa odvolací súd námietkami žalovaného, týkajúce sa úroku z omeškania, nezaoberal.

K procesným námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že konanie sa začína návrhom, ktorý okrem iných náležitostí musí obsahovať pravdivé opísanie skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa

navrhovateľ dovoľáva a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha (§ 79 ods. 1 O. s. p.). Právne posúdenie uplatnenej veci patrí do činnosti súdu bez ohľadu na to, z akých dôvodov navrhovateľ uplatnil svoj nárok (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Preto pokiaľ v predchádzajúcom rozhodnutí odvolací súd posúdil postavenie účastníkov konania ako samostatné spoločenstvo, pre prvostupňový súd je toto právne posúdenie záväzné (§ 226 O. s. p.) bez ohľadu na to, ako by toto postavenie definoval navrhovateľ. Pôvodný návrh proti úpadcovi podal žalobca dňa 16. 02. 1999 a podaním zo dňa 25. 06. 1999 žalobca rozšíril návrh o účastníka na strane žalovaného MUDr. G. uplatneného titulom ručiteľského záväzku (č. l. 27). Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Cb 96/99-47 zo dňa 04. 07. 2000 súd pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného. Odvolací súd v konaní o odvolaní žalovaného proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým pripustil zámenu účastníkov konania na strane žalobcu tak, že na stranu žalobcu vstúpila spoločnosť VINACO HOLDINGS LIMITED, Nicosia, Cyprus, č. k. 4 Obo 213/2004-188 zo dňa 12. 01. 2005 v odôvodnení vyslovil právny záver, že žalovaní z procesného hľadiska tvoria samostatné spoločenstvo, následkom čoho z dôvodu vyhlásenia konkurzu dochádza k prerušeniu konania len vo vzťahu k žalovanému 1. Týmto vysloveným právnym názorom bol súd prvého stupňa viazaný (§ 226 O. s. p.) a z tohto dôvodu po späťvzatí návrhu žalobcom vo vzťahu k žalovanému 1. konanie v tejto časti zastavil a v samostatnom konaní konal vo vzťahu k žalovanému 2. Súd postupoval v zmysle platných procesných pravidiel a s týmito sa riadne v každom následnom procesnom rozhodnutí v odôvodnení vysporiadal. Keďže išlo o samostatné spoločenstvo žalovaných 1., 2., nebolo potrebné sa ďalej zaoberať účinkami vyhlásenia konkurzu na žalovaného v 1. rade - úpadcu v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. d/ zák. č. 328/1991 Zb. účinného v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu.

Nie je dôvodná ani námietka žalovaného, že v čase predloženia návrhu na zmenu petitu a rozšírenie žaloby aj proti odporcovi v druhom rade, bola nositeľom aktívnej legitímácie v konaní Slovenská konsolidačná, a. s., a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 22. 12. 1999. Návrh na rozšírenie žaloby o žalovaného v 2. rade pôvodný žalobca podal na súd prvého stupňa dňa 02. 07. 1999 a pohľadávku postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22. 12. 1999 na Slovenskú konsolidačnú, a. s.

K námietke žalovaného o zániku hlavného záväzku odvolací súd navyše dodáva, že záväzok môže zaniknúť len spôsobom upraveným zákonom (§ 324 a nasl. Obch. zák.) a v danej veci nedošlo k zániku hlavného záväzku žiadnym zákonným spôsobom. Právna skutočnosť odstúpenia od zmluvy o úvere nespôsobuje zánik záväzku, t. j. nespôsobuje zánik povinnosti splatiť dlh. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa správne skonštatoval existenciu ručiteľského záväzku žalovaného.

Súd prvého stupňa po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu zistil stav konkurzného konania úpadcu, t. j. pôvodného žalovaného v 1. rade, výšku sumy a právny dôvod vyplatenia pohľadávky žalobcu a správne zistil, že nezaplatená časť pohľadávky prevyšuje v danej veci uplatnenú pohľadávku. Nie je dôvodná ani námietka žalovaného o pochybnosti o výške pohľadávky, ktorá vznikla po odstúpení od zmluvy nakoľko z aktuálneho stavu úveru, predloženého pôvodným žalobcom ku dňu podania žaloby vyplýva, že z poskytnutého úveru 246 500 000,-- Sk bolo na istine splatených 7 500 000,-- Sk, a to dňa 16. 11. 1996 suma 500 000,-- Sk, 16. 01. 1997 suma 125 000,-- Sk, 16. 04. 1997 suma 125 000,-- Sk, 16. 07. 1997 suma 125 000,-- Sk, 16. 10. 1997 suma 125 000,-- Sk, 16. 01. 1998 suma 6 052 250,-- Sk, 16. 04. 1998 suma 447 750,-- Sk, čo po odpočítaní predstavuje uplatnenú časť istiny, ktorý nárok je predmetom konania. Po podaní návrhu žalovaný nepreukázal žiadne ďalšie platby na istine a predmetom konania je nezaplatená časť istiny v nezmenenej výške. Z obsahu rozhodnutí konkurzného konania je zrejmé, že veriteľ si v konkurze uplatnil okrem istiny aj príslušenstvo a vyplatená časť pohľadávky nepokryla celkom ani uplatnené príslušenstvo.

Žalovaný namietal neplatnosť ručiteľského záväzku aj z dôvodu nespôsobilosti ručiteľa, keď v čase podpísania ručiteľského vyhlásenia nemal dostatok majetku na ručenie úveru v takom rozsahu, a to z dôvodu, že sa mu nedostávalo peňažných prostriedkov za realizované zdravotnícke výkony, čo bolo podľa odvolateľa v dôsledku nepripravenej a nedostatočne zabezpečenej reformy fungovania zdravotníctva, ktorú pripravoval a zákonmi ako aj vykonávacími predpismi garantoval štát. Uvedené

následné okolnosti neplnenia povinnosti splácať úver nemajú vplyv na platnosť ručiteľského vyhlásenia žalovaného. Žalovaný prevzal ručenie podpísaním ručiteľského vyhlásenia č. 1/95 zo dňa 26. 01. 1996. Obsah a formu ručiteľského vyhlásenia žalovaný od 26. 01. 1996 do uplatnenia nároku z ručiteľského záväzku žalobcom podaním návrhu na súd prvého stupňa žiadnym právne akceptovateľným spôsobom nenamietal. Odvolací súd preto považuje námietku žalovaného, týkajúcu sa neplatnosti ručiteľského záväzku z dôvodu nespôsobilosti ručiteľa, za obranu žalovaného. V čase podpísania ručiteľského vyhlásenia považoval žalovaný túto za platne uzavretú a v konaní namietaná neplatnosť ručiteľského vyhlásenia nebola žalovaným preukázaná. Správny bol záver súdu prvého stupňa, že ručiteľské vyhlásenie č. 1/95 zo dňa 26. 01. 1996 je platné a účinné.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa a rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy konania mu v tomto konaní nevznikli, keď samotné konštatovanie právneho zástupcu žalobcu, že navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, nepovažoval za vyjadrenie sa k veci, preto ich náhradu mu odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.